

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.701 van 17 december 1998
in de zaak A. 78.330/VII-16.624.**

In zake : Hilde DUPORTAIL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. LARMUSEAU,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkomen partij :

de n.v. Pottenbakkerij
VANDERCRUYSEN-JANSSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hilde DUPORTAIL op 20 april 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 januari 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling houdende inwilliging van het beroep dat werd ingesteld door de n.v. Pottenbakkerij VANDERCRUYSEN-JANSSEN tegen het besluit van 24 juli 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de n.v. Pottenbakkerij VANDERCRUYSEN-JANSSEN de vergunning wordt geweigerd om te Melle, Gontrode Heirweg 117, een pottenbakkerij te veranderen door uitbreiding met de

branderinstallatie van een kameroven, bestaande uit 28 branders elk met een thermisch vermogen van 189 kW;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE SMEDT die, loco Advocaat I. LARMUSEAU verschijnt voor verzoekster, van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de tussenkomenende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Sedert 1947 wordt door de tussenkomende partij een pottenbakkerij geëxploiteerd aan de Gontrode Heirweg 117 te Melle. De verzoekster woont recht tegenover die inrichting.

1.2. Op 23 februari 1973 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de p.v.b.a. Marc VANDERCRUYSEN-Matheus JANSSEN een exploitatievergunning om aan de Gontrode Heirweg nr. 117 te Melle "een pottenbakkerij te exploiteren met toestellen aangedreven door electromotoren van 1 tot 100 kW. en luchtcompressoren met electromotoren met een totaal vermogen van circa 15 HP, alsmede om 10.000 l. propaangas en 250.000 l. extra-zware fuel-oil in bovengrondse houders en 5.000 l. benzine en 5.000 l. stookolie in twee ingegraven houders te stapelen."

De vergunning wordt verleend tot 23 februari 2003.

Dezelfde dag verleent de bestendige deputatie een vergunning voor een stoomketel met een verwarmingsoppervlakte van 20,5 m² en gestempeld op 5 kilogram per vierkante centimeter.

1.3. Op 12 juli 1974 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een exploitatievergunning voor de uitbreiding van de pottenbakkerij "met drie gasovens, een kruipoven, motoren met een totaal vermogen van 30 HP en een gastank van 20 Ton inhoud" (butaan of propaangas).

De vergunning wordt verleend voor een termijn eindigend op de vervaldag van de basisvergunning, verleend bij het besluit van 23 februari 1973.

1.4. Op 30 mei 1996 verleent de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu aan de n.v. Pottenbakkerij VANDERCRUYSEN-JANSSEN een milieuvergunning voor de verandering van de pottenbakkerij, door wijziging en

uitbreiding met onder andere diverse toestellen, zodat het totaal geïnstalleerd vermogen van de pottenbakkerij (transportbanden, doseerders, vacuümaggregaten, persen, 2 bakovens, 5 droogkamers ...) ca. 440 KW zal bedragen, voor een termijn eindigend op 23 februari 2003.

Dit vergunningsbesluit wordt evenwel geschorst ingevolge 's Raads arrest nr. 65.631 van 25 maart 1997, en het wordt vernietigd door het arrest nr. 70.580, van 8 januari 1998, dit ten verzoeken van de huidige verzoekster.

1.5. Te noteren valt dat in de aanhef van het vernietigde besluit van 30 mei 1996 wordt overwogen "dat met betrekking tot de administratieve afhandeling van de aanvraag wordt vastgesteld dat een aantal indelingsrubrieken niet werden vermeld: (...) 43.3, verbrandingsinstallaties" en dat "de stookinstallaties van de kameroven en de rolleroven niet expliciet in de aanvraag zijn opgenomen en niet het voorwerp hebben uitgemaakt van het openbaar onderzoek; dat deze installaties in het kader van de beroepsprocedure dan ook niet kunnen beoordeeld worden".

Voorts wordt in dat besluit overwogen "dat wat de ovens betreft op te merken valt dat de vier vergunde ovens werden verwijderd en zullen worden vervangen door 2 aardgasgestookte ovens, waarvan reeds één in exploitatie is; dat thans naast de nog te plaatsen bijkomende gasgestookte rolleroven enkel nog het opsplitsen van de bestaande droogkamer in 5 geïsoleerde droogtunnels dient uitgevoerd".

Uit de evaluatie van de bezwaren van de beroepsindiener blijkt tenslotte dat de minister van oordeel was dat verbrandingsinstallaties niet automatisch vergund zijn als de oven vergund is : "verbrandingsinstallaties maken in het kader van de Vlarew-wetgeving een afzonderlijke en welomschreven indelingsrubriek uit".

Het voornoemd ministerieel besluit van 30 mei 1996 kwam er op administratief beroep tegen een weigeringsbesluit dd. 23 november 1995 van de bestendige deputatie, waarin ook werd overwogen dat "de verbrandingsinstallaties (indelingsrubriek 43) niet zijn opgenomen in het voorwerp van de aanvraag".

1.6. Op 11 februari 1997 dient de tussenkomende partij bij de bestendige deputatie een aanvraag in tot het bekomen van een milieuvergunning voor haar inrichting met als voorwerp: "pottenbakkerij (rubrieken:43.1.2)".

1.7. Op 24 juli 1997 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen wat volgt :

"Aan de NV VAN DER CRUYSEN-JANSSEN Pottenbakkerij, Gontrode Heirweg 117 te 9090 MELLE, wordt de vergunning geweigerd om een inrichting te exploiteren, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder MELLE Afd. 1, sectie B, percnr(s). 327/L/2, 327/N/2 aan de Gontrode Heirweg 117 te MELLE, met als voorwerp: het uitbreiden van de bestaande en vergunde pottenbakkerij met:

43.1.3 (1)

- De branderinstallatie van de kameroven, bestaande uit 28 branders elk met een thermisch vermogen van 189 kW (totaal 5292 kW).

De branderinstallaties worden gestookt op aardgas".

1.8. Op 28 augustus 1997 stelt de tussenkomende partij beroep in tegen het voornoemde weigeringsbesluit van de bestendige deputatie.

1.9. Op 30 januari 1998 wordt het thans bestreden besluit genomen;

2.1. Overwegende dat het onderzoek van het belang van de verzoekster bij de vordering samenvalt met dat naar de ernst van het eerste middel;

2.2.1. Overwegende dat in het eerste middel onder meer de schending wordt aangevoerd van de materiële motiveringsplicht, juncto artikel 14 van het ARAB en de artikelen 16 en 28, § 1, 3°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; dat, samengevat, de verzoekster de overweging van het bestreden besluit bekritiseert dat "afgezien van het geschorste besluit er nog steeds een basisvergunning bestaat waarbij de kameroven vergund is"; dat zij aanvoert dat die overweging feitelijk en rechtens onaanvaardbaar is; dat zij in dat verband stelt dat op datum van het bestreden besluit de milieuvergunning van 30 mei 1996 reeds ingevolge het vernietigingsarrest van 8 januari 1998 uit het rechtsverkeer was verdwenen en dus niet langer in het beslissingsproces in aanmerking mocht worden genomen; dat zij anderzijds betoogt dat, ook al diende de zogenaamde vervanging in 1986 van één van de in de vergunning van 12 juli 1974 genoemde gasovens door de bestaande kameroven in het licht van het toenmalig geldende artikel 14 van het ARAB niet tot de aanvraag van een nieuwe exploitatievergunning aanleiding te geven -wat in het bestreden besluit geenszins wordt aangetoond-, dan nog de branderinstallatie van deze kameroven vanaf 1 september 1991, ingevolge opname op de lijst van Vlarem I, Bijlage 1 (zie rubriek 43), niet langer vergund was, dat hiervoor vóór 1 maart 1992 een milieuvergunning diende te zijn aangevraagd, bij gebreke waarvan de kameroven sinds 1 maart 1992 niet langer legaal kon worden geëxploiteerd en de exploitatievergunning voor de kameroven sinds 1 maart 1994 geacht moet worden te zijn vervallen;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota, samengevat, repliceert dat de kameroven reeds met de basisvergunning (besluit van de bestendige deputatie van 12 juli 1974) vergund was, zodat een regularisatie

van de bestaande toestand middels de in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag mogelijk was, dat nazicht van de vergunningsbesluiten leert dat één met olie gestookte oven, een krimpoven en drie gasovens vergund werden voor een termijn van dertig jaar eindigend op 23 februari 2003, dat het thermisch vermogen van deze ovens blijkbaar niet aan een vergunning was onderworpen en althans dient vastgesteld te worden dat hierover geen gegevens opgenomen zijn in de vergunningen, dat de indelingslijst A opgenomen onder hoofdstuk II van titel I van het ARAB onder rubriek 176 enkel gewag maakt van "Pottenbakkerijen" en geen rubriek "Verbrandingsinrichtingen" voorziet, dat uit de in de bestreden beslissing aangehaalde feitelijkeheden, welke door de verzoekster niet worden tegengesproken, blijkt dat twee van de drie gasovens buiten gebruik werden gesteld en de derde gasoven vervangen werd door de kameroven die op dezelfde plaats binnen het bedrijfsgebouw werd ingeplant, dat de vervanging in het jaar 1986 van de gasoven door de kameroven niet de toepassing van een nieuwe rubriek op de lijst van de vergunningsplichtige ondernemingen tot gevolg had, noch dat de aan de inrichting eigen zijnde gevaren, ongezondheid of hinderlijkheid hierdoor werden verergerd, zodat geen toepassing diende gemaakt van artikel 14 van het ARAB, dat evenmin het voorschrift van artikel 16 van het milieuvergunningsdecreet van toepassing is nu dient vastgesteld te worden dat de kameroven vergund was en dat van enige vergunningsplicht als gevolg van de aanvulling of wijziging van de indelingslijst geen sprake is;

2.2.3. Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst de tussenkomende partij ook doet gelden dat zij nooit afstand heeft gedaan van de haar toegekende vergunning van 23 februari 1973 -zoals gewijzigd en aangevuld-, zodat zij over een geldige exploitatiever-

gunning beschikt tot 23 februari 2003; dat zij dan ook meent dat zij niet diende vóór 1 maart 1992 een vergunning aan te vragen; dat zij stelt dat het evident is dat de vergunning voor een oven tevens de vergunning voor de thermische installatie van deze oven omvat, zoniet zou een vergunning verleend worden die gewoonweg niet bruikbaar was, vermits de essentie van een oven immers is dat die opgewarmd moet kunnen worden; dat zij tenslotte van oordeel is dat ook onder de huidige milieureglementering het niet zo vanzelfsprekend is dat naast een vergunning voor rubriek 30.02 tevens een vergunning zou dienen te worden bekomen voor rubriek 43.1;

2.3. Overwegende dat het onderzoek van het middel tot de volgende vaststellingen noopt :

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat de pottenbakkerij voor het eerst vergund werd bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen dd. 23 februari 1973 voor een termijn van dertig jaar tot 23 februari 2003; dat eveneens bij besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen dd. 12 juli 1974 een uitbreiding met drie gasovens vergund werd; dat twee gasovens onder-tussen buiten gebruik gesteld en verwijderd werden; dat volgens de verklaring van de exploitant in 1986 de derde vergunde gasoven vervangen werd door de bestaande kameroven en op dezelfde locatie in het bedrijfsgebouw geplaatst werd;

Overwegende dat de bakoven ook als stookinstallatie ingedeeld is onder rubriek 43.1.3. (1); dat derhalve de aanvrager met onderhavige aanvraag beoogt de vergunningstoestand van de bestaande kameroven te normaliseren;

Overwegende dat de kameroven vergund is als onderdeel van de globale vergunde inrichting tot 23 februari 2003; dat bij ministerieel besluit nr. 00066748/600 dd. 30 mei 1996 de verandering van de inrichting door uitbreiding onder andere met een tweede nieuwe bakoven vergund werd; dat hierin alle voorheen reeds vergunde onderdelen van de inrichting terug opgenomen werden; dat voormeld besluit door de Raad van State tengevolge van een beroep ingesteld

door een aantal buurtbewoners geschorst werd bij arrest van 25 maart 1997; dat er nog geen uitspraak ten gronde getroffen is;

Overwegende dat afgezien van het geschorste besluit er nog steeds een basisvergunning bestaat waarbij de kameroven vergund is; dat er bijgevolg nog steeds een vergunning voor verandering van de inrichting door uitbreiding in casu de branderinstallaties van de kameroven en de krimpoven kan verleend worden".

2.3.2. Het ministerieel besluit van 30 mei 1996 werd vernietigd door het arrest nr. 70.580, van 8 januari 1998, van de Raad van State, zodat het geenszins op basis van dat besluit is dat de kameroven als vergund kon worden beschouwd.

2.3.3. De minister overweegt terecht "dat afgezien van het geschorste besluit er nog steeds een basisvergunning bestaat waarbij de kameroven vergund is".

2.3.3.1. Op 23 februari 1973 werd immers een exploitatievergunning voor een pottenbakkerij verleend, en op 12 juli 1974 een vergunning om de pottenbakkerij uit te breiden met drie gasovens, een krimpoven, motoren met een totaal vermogen van 30 HP en een gastank van 20 ton inhoud.

De vergunningsbesluiten van 23 februari 1973 en 12 juli 1974 zijn definitief.

Het blijkt ook niet dat de tussenkomen de partij afstand zou hebben gedaan van reeds verleende vergunningen.

Op het eerste gezicht was en is er dus een vergunning voorhanden voor drie gasovens en een krimpoven.

2.3.3.2. In de aanhef van de bestreden beslissing wordt overwogen "dat twee gasovens ondertussen buiten gebruik gesteld en verwijderd werden, dat volgens de verklaring van de exploitant in 1986 de derde vergunde

gasoven vervangen werd door de bestaande kameroven en op dezelfde locatie in het bedrijfsgebouw geplaatst werd".

De verzoekster betwist dit niet. Er lijkt geen reden voorhanden om te stellen dat de kameroven -die blijkbaar ook met gas gestookt wordt en die op dezelfde locatie is gelegen- niet gedekt zou zijn door de vergunning die op 12 juli 1974 werd verleend.

2.3.3.3. Het blijkt ook niet -en de verzoekster toont dit alleszins niet aan- dat voor de exploitatie van de kameroven een vergunning diende te worden aangevraagd in toepassing van artikel 14, eerste lid, van het ARAB, waarvan de tekst als volgt luidt :

"Elke uitbreiding of verandering van een vergunninghoudende inrichting, wanneer deze de toepassing van een nieuwe rubriek op de lijst van de vergunningplichtige ondernemingen tot gevolg heeft of van dien aard is dat de aan deze ondernemingen eigen zijnde gevaren, ongezondheid of hinderlijkheid erdoor verergerd worden, is aan vorenvermelde bepalingen onderworpen".

Het lijkt immers niet zo te zijn dat de ingebruikname van de kameroven de toepassing van een nieuwe indelingsrubriek tot gevolg heeft.

Pottenbakkerijen vielen onder de indelingsrubriek 276 van het ARAB, en op het eerste gezicht blijkt niet dat er een speciale indelingsrubriek voor ovens (of, meer specifiek, ovens voor het bakken van kleipotten) bestond, en prima facie blijkt ook niet dat er in een speciale indelingsrubriek voor verbrandingsinrichtingen zoals deze van de tussenkomende partij was voorzien.

Voorts blijkt ook niet dat de exploitatie van de kameroven aanleiding gaf tot een verergering van de gevaren, ongezondheid of hinderlijkheid. Het is ook niet evident dat één zulke oven tot meer gevaren, hinderlijkheid en gezondheidsproblemen aanleiding zou geven dan de drie ovens waarvoor een vergunning was verleend door het deputatiebesluit van 12 juli 1974.

2.3.3.4. Op het eerste gezicht lijkt men ook te mogen aannemen, gelet op de indertijd geldende indelingsrubriek 276 van het ARAB, dat de verleende vergunning niet alleen betrekking had op de oven als zodanig, maar ook op de verbrandingsinstallatie voor die oven, waarvoor geen afzonderlijke indelingsrubriek was voorzien. De tussenkommende partij merkt terecht op dat de essentie van een oven erin bestaat dat hij verwarmd kan worden, zodat lijkt te moeten worden aangenomen dat een vergunning voor een oven ook slaat op de bij die oven horende verbrandingsinstallatie.

2.3.3.5. Artikel 44 van het milieuvergunningsdecreet bepaalt dat vergunningen verleend vóór de inwerkingtreding van dit decreet geldig blijven voor de vastgestelde termijn tot ten hoogste twintig jaar, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit decreet. Er lijkt aldus te kunnen besloten worden dat de tussenkommende partij reeds ingevolge de vergunning die op 12 juli 1974 werd verleend een kameroven met bijbehorende verbrandingsinstallatie mag exploiteren, en zulks tot 23 februari 2003;

2.4. Overwegende dat uit bovenstaande vaststellingen voortvloeit dat in de huidige stand van het geding moet worden aangenomen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, dat ook slechts geldt tot 23 februari 2003, geen nuttig effect kan hebben voor de verzoekster; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is bij gebrek aan belang,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 1900 achtennegentig, door :

de H. R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.